

Избор најбажнијих бести из часописа

Протестна акција - Блокада аутопута

Најновија одлука Владе Србије о либеризацији увоза возила са Еуро 3 моторима била је повод за заједничку акцију синдикалних организација Заставе аутомобила, Заставе оружја и Заставе камиона.

На састанку одржаном 20. децембра 2005. године одбори ових синдикалних организација донели су одлуку о заједничком протесту свог чланства. Разлози за протест били су следећи:

- Одлука Владе Србије да се дозволи увоз половних аутомобила са еуро 3 моторима, што директно угрожава продају аутомобила домаће производње и угрожава уговор са Фиат-ом.

- Не испуњавање обавезе Владе Србије о финансирању изградње нове лакирнице.
- Не испуњавање обећања министара Млађана Динкића, Велимира Илића и Слободана

Лаловића да ће Застави оружје бити одобрен повољан кредит за финансирање производње (да подсетимо састанак на коме је обећање дато одржан је још у мају месецу, а кредит до данас није реализован).

Протест је одржан 21. децембра. Акција је подразумевала једночасовну блокаду аутопута, као штрајк упозорења, и опомена Влади да мора испуњавати преузете обавезе и водити рачуна о домаћим произвођачима.

У протесту је учествовало око 3000 чланова све три синдикалне организације. Надамо се да је у њему Влада препознала озбиљност чланства ове три организације и да ће примерено реаговати. Уколико се то не догоди следе, наравно, нови протести, са много озбиљнијим последицама по Владу Србије.

Аутор прилога: Сања Антонијевић

Застава је Крагујевац

Гласине које се ових дана протурају како ће се Наменска ипак некако извући са мањим бројем људи, али да за Фабрику аутомобила нема наде, покушај је бацања камена раздора између ове две фабрике, односно људи који у њој раде. Одговор на те гласине добили су њихови творци у среду, 21.децембра 2005. године у виду синдикалне акције, коју назвасмо "Блокада пута".

Свесни да нико више од нас не жели добро овим фабрикама и да је за све Крагујевчане императив да оне преживе, одговорисмо онима из власти који мисле, кратковидо мисле, као са почетка овог текста. Несвесни величине и значаја ових фабрика некадашње Заставе, често многи од њих никад и не завиривши у неку фабрику већ право из школских клупа и понеког института ускочише да креирају људске судбине. Страх да дођу у неку од ових фабрика све је већи и већи. И ја их разумем. Плаши их непознато. Застава и овако руинирана представља једног грандиозног дива способног уз боље управљање да се укључи у светску тржишну утакмицу.

Неумесна поређења која понекад чујемо са неким успешним али патуљастим фирмама говоре о дубини неразумевања привредних токова. Застава јесте један уређен систем са лидерском улогом много деценија не само на тлу бивше Југославије, већ и целог Балкана. И данас овако рањена, неприкосновена је прва у металском комплексу по технолошким могућностима. Толика количина знања и умећа не постоји ни на једном другом месту у Србији. Па шта је онда проблем? Влада привидно улаже у ове фабрике, а заправо само купује социјални мир. Папагајске приче

**Југослав
Ристић**

Застава и данас овако рањена, неприкосновено је прва у металском комплексу по технолошким могућностима.

.....

Рећи да наше фабрике неће постојати значи рећи да Крагујевац неће постојати.

да је будућност само у малим и средњим предузећима преносно значе да су ове велике осуђене на пропаст. Ја ипак предлажем да размишљимо која од најразвијенијих земаља нема фирме који су гиганти а на неки начин и национални симболи. Зашто би онда наше велике фирме биле осуђене на пропаст. Шта је онда потребно да би оне поново биле оно што су биле некад. Није довољно куповати социјални мир, већ држава мора да иницира покретање развојних програма. Очигледно, чекање усређитеља из света и климаће главом пред Међународним монетарним фондом није довољно за државничку улогу.

Ми верујемо у наше фабрике. Оне чине овај град. Рећи да оне неће постојати значи рећи да Крагујевац неће постојати. Зато морамо да их бранимо од неразумевања оних који овог тренутка одлучују. Бранећи њих бранимо наш град. Застава је Крагујевац. Удружени, свесни да су проблеми наших суседа и наши проблеми успећемо у намерама.

Издавач: Синдикална организација Застава Оружје. Уређивачки одбор: Сања Антонијевић, Невен Петровић, Верољуб Јецић, Јасна Милановић Сарадници: Душица Радуловић, карикатуре: Зоран Ивановић стр 4 и стр 16, Иван Радуловић, стр 10, насловна страна: Милош Поповић, фотографије: Радосав Миладиновић, Адреса: Трг Тополиваца 4, Телефон/факс: 034/323-059, e-mail: sindznp@veraf.net WEB: www.oruzari.co.yu

Посета представника СИНДИКАТА МЕТАЛАЦА Шведске !

Представници највећег огранка синдиката металаца шведске и АБФ-а (образовне радничке организације основане од стране синдиката), почетком новембра поново су били у посети нашем синдикату. Наши гости су били: Ленарт Алвера (председник Метал41 - Гетебург), Арне Хаселгрин (АБФ), Сузан Карлсон (АБФ), Уле Ливингсон (председник синдиката фирме Волво), Борис Пашковски (преводацац) и Драган Добром/Раић (преводацац). Овог пута циљ посете је био договор о реализацији пројекта о едукацији синдикалних активиста, као и чланова синдиката. Наша синдикална организација већ је у септембру организовала сличан пројекат, свесна да едуковано чланство чини јаку базу. Као што вам је познато сви запослени су имали могућност, да бесплатно похађају основни курс енглеског језика. Пројекат који је сада још увек у фази припреме, такође, подразумева едукацију из области енглеског језика, али и из области информетике и коришћења информационих технологија, при чему ће комплетан пројекат бити финансиран од стране шведског синдиката и АБФ-а. Значајно је, међутим, рећи, да ова сарадња има вишедимензионални карактер.

Процес транзиције, као и процес промене облика својине захтева другачији приступ, као и другачији облик организовања синдиката, како би ова организација била у стању да у будућности одговори изазовима и проблемима који се пред њу постављају.

Због тога је за нас веома значајна сарадња са једним од најјачих синдиката у свету. Кроз ту сарадњу наши чланови имају могућност да упознају начине функционисања и облике организовања ове синдикалне организације. Ово, наравно, не значи да је те методе могуће у потпуности пресликати у нашим условима, али се могу јасно видети смернице којима би синдикалне организације у Србији требале да крену. Треба напоменути да су пројектом осим Синдикалне организације Заставе оружје, пројектом обухваћене и синдикалне организације Заставе аутомобила и УГС Независност.

Организација шведских синдиката

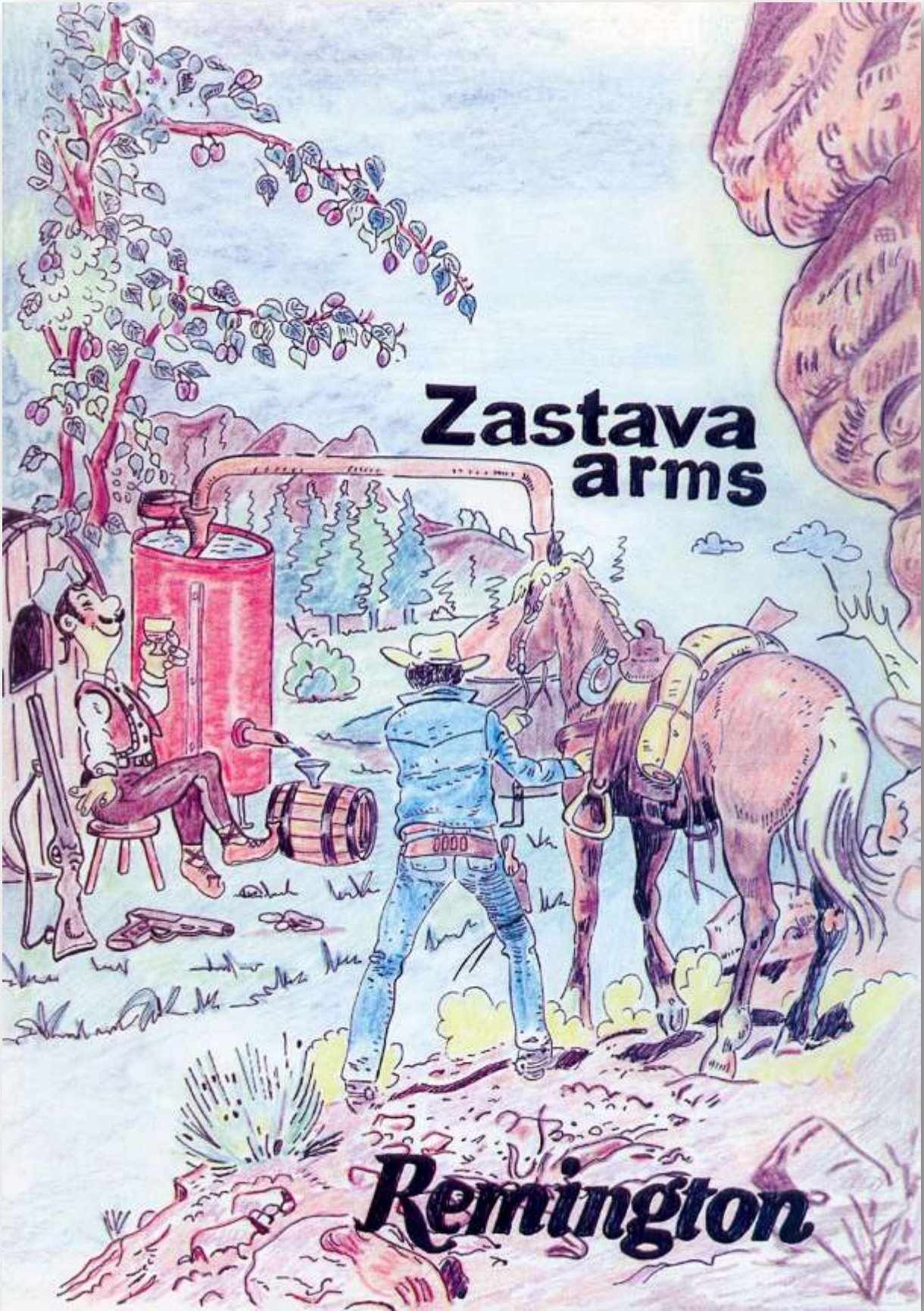
Синдикати* у шведској су пре свега струковно организовани, самим тим представници директно штите интересе популације којој и сами припадају. Наравно, постоји и подела према фирмама у којима је чланство запослено, па и могућност да се реагује на конкретне проблем у самој фирми. Међутим, оно што је најбитније сви они су део јединствених синдикалних огранака, што им даје на снази, због великог броја чланова. Хијерархија је јасно уређена и све акције покреће руководство синдиката. Расподела финансија такође креће од највиших ка нижим структурама. Треба знати и то да синдикати у

Шведској и нису у потпуности непрофитабилне организације, извор финансирања нису само чланарине, већ се практикује и обрт капитала. Ово пак, резултира стабилним финансијским приливима и већом могућношћу да синдикат и материјално

смислу обезбеди своје чланство (на пример у случајевима губитка посла...) Друга компонента у начинима организовања је такође веома битна. Синдикати шведске су још пре сто година основали и политичку странку СДП, која је сада већ неких седамдесет година владајућа опција. Чланови странке су истовремено и чланови синдиката, па тако, директно утичу на власт и намећу синдикалне ставове својој Влади. Отуда, баш у Шведској, сама држава има изузетно развијен ниво социјалне заштите својих грађана.

**Zastava
arms**

Remington